

Anne

– nevzat-taski · 22 Kasım 2011

Heyecanımı başışla Adını andığım an Mukaddes duygularım harekete geçer Kederli halimi muhabettinle kutsardım. Nefesimi kamçıl原因an susuzluğuma Aldırış etme sakın Çocukluğum hayal mabedinde kalmış Gizli günahların kavgasında savruldu. Zayıf ruhumun içine tükürülmüş Zevk köpükleri Doyuma ulaşmadıkça Sefaletim ihanete uğrar Yokluğa lanet okurdu. Hesabı görülmeyen O kadar çok yalnızım var ki Anneciğim, Her kuvvetli görünen insana Nefsimle teslim oldum. Bana öğrettiğin, öğütlediğin Hyat artık merhamet etmiyor, senin ettiğin duaları ben Nazara uğrattım. Karnında aylarca taşıdığın O masum çocuk şimdi Kirlenmiş zamanla Cesaretini sınıyor.